

(Lauvdustar. No. 2.)

Unge Raamund.

1. Her bur ein Bonde infje langt herifraa,
og den som heiter no Stein,
han heve seg dei Sønnerne tolv,
men ingen er slik som ein.
„Na, det var no fulla eg,“ sa' han unge Raamund.

2. Dei tena seg uti Konungs Gard,
han Homlung og so han Raare;
men ingen er slik som han unge Raamund,
for han ber Hjartat av Staale.
„Na, det er no infje av Staal,“ sa' han unge Raamund.

3. Dei ganga seg ut paa Leikarvollom,
der Hovmennur leifa til Hove,
og daa var han Raamund paa Knokom¹⁾ berr,
dei Hovmennur at honom logo.
„Na, de tarv no infje lægja,“ sa' han unge Raamund.

4. Han gjenger seg til si Fostermor inn
og bad hena fjera seg Klæde:
„Kongen vil meg i Tenesta hava
hans Hovmenn' meg spotta og hæda.“
„Na, dei tarv no infje hæda,“ sa' han unge Raamund.

¹⁾ Dlbogom.

V box 28:818

5. Dg Barpet det var utav Netle-Nis
og Vesten av Bideren smaa.
„Åa høyre du Raamund Bondens Son,
no skal du deg Klæde faa.“
„Eg fær vel endaa Klæde,“ sa' han unge Raamund.

6. Dg Barpet det var utav Netle-Nis
og Vesten av Bideren harde:
det var no inkje av Silkebuk,
det Raamund slutte av Garde.
„Nei det var inkje Silke,“ sa' han unge Raamund.

7. Han gjenger seg til Kongsdotteri inn
og bad hena stjera seg Klæde:
„Fader din vil meg i Tenesta hava,
hans Hovmenn' meg spotta og hæda.“
„Åa, dei tarv meg inkje hæda,“ sa' han unge Raamund.

8. So rekte ho upp den Silkebuk
og star honom Raamund Klæde,
Kongen og Drotningi undrast paa,
kvi Raamund skulde faa slike Klæde.
„Åa, de tarv no inkje undrast,“ sa' han unge Raamund.

9. Der budde eit Troll uti Bergjom nord,
som vilde Kongsdotteri herja,
og Kongen han visste seg ingi Raad,
korso han skulde Dotter si berga.
„Eg skal hena fulla verja,“ sa' han unge Raamund.

10. Inn so kom han Hølge Kvass,
det tyktest breista under Tilja:
„Konge du skal meg di Dotter giva
alt med godan Vilje!“
„Du skal hena inkje faa,“ sa' han unge Raamund.

11. Dg det var no han Hølge Kvass,
han glutte seg bak hver Herd:
„Kvat er det fyr ein liten Svein,
som seg mun tru so væl?“
„Åa, det er no fulla eg,“ sa' han unge Raamund.

12. Dg sinnad so vardt han Hølge Kvass,
han stufad i alle Mollom:
„Du Raamund, du skal meg møta idag,
alt ut-aa Leikarvollom!“
„Eg skal deg fulla møta,“ sa' han unge Raamund.

13. Dg fyre gjekk alle Konungs Hovmenn'
og alle i Brynjurna side,
men etter gjekk Raamund Bondens Son,
han stekte paa Klubba den fride.
„No er mi Klubba stekt,“ sa' han unge Raamund.

14. Det var no han Hølge Kvass,
han sneidde etter Konungs Merke,
Kongen og Hovmennenn' saag derpaa,
dei stolvo som Ringen i Serki.
„Åa, de tarv no inkje stjelva,“ sa' han unge Raamund.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20
0 .mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20
15. Dg det var Raamund Bondeson,
han sneidde med Klubba den fride,
so slog han til honom Hølge Svafs,
at hans Hovud i sjau Luter driver.
„No slog eg hostehardt,“ sa' han unge Raamund.

16. Dg det var Raamund Bondeson,
han ser seg ut yver Fjord;
der ser han Trugen Ublid Svein,
i sterke Farnbaaten han vor.
„Na, ro no heran hit!“ sa' han unge Raamund.

17. Dg der sat alle dei Smaatrolli,
det glodde av deira Tenner:
„Men korso tru offar gode Sverd
er komet i Raamunds Hender?“
„Eg munde det væl faa,“ sa' han unge Raamund.

18. Fyrst hogde han Trugen Ublid Svein
sine aatta Hender ifraa,
sidan trugad han honom til Stortom fram,
der som det Gullet laag.
„Her finn eg Gullet rautt,“ sa' han unge Raamund.

19. So hogde han Trugen Ublid Svein,
so han datt ned til Fjord,
og sidan alle dei Smaatrolli,
so skvad han Baaten paa Fjord.
„No hev' eg voret der,“ sa' han unge Raamund.